

Elena Farago

Era o fântână

Pe-o lungă și aspră și stearpă șosea
- Ca toate șoselele lumii -
Pe o lungă și aspră și stearpă șosea
Era o fântână cu ciutura grea
Căci apa-și clădise, trecînd peste ea,
În straturi pojghițele humii...

... Era o fântână cu cumpăna grea
- Ca toate fântînile vieții -
Era o fântână cu cumpăna grea,
Cu apa sălcie și caldă și rea,
Dar furca cu brațele-ntinse pîndea
Momind de departe drumetii ...

Zoreau însetații s-ajungă să bea,
- Ca toți însetații din viață -
Trăgeau cu putere de cumpăna grea,
Dar apa sălcie și caldă-i gonea,
Și-ades cîte unul mai tînăr pleca
- Cu lacrimi de ciudă pe față... -

Și-ades cîte unul mai vîrstnic rîdea ...
- Ca toți ce-o cunosc apa vieții -
... Era o fântână cu cumpăna grea,
Cu apa sălcie și caldă și rea,
Dar furca cu brațele-ntinse pîndea
Momind de departe drumetii ...

(Elena Farago, *Era o fântână*, în *Poezia română clasică*, ed. Al. Piru-I. Șerb, Minerva, București, 1970, vol. III, pp. 418-419)